

Vil sertifisere tannlegene

I forbindelse med delingen av NIOM ble Nordic Dental Certification (NDC) dannet, som en norsk stiftelse. I dag er NDC hovedsakelig beskjeftiget med CE-merking av materialer og alt mulig tannlegeutstyr, mens sertifisering av nesten alle typer virksomhet tilknyttet odontologi er et annet virksomhetsområde. Det siste kommer til å vokse, tror NDCs leder, Roy Holland, som ser en fremtidig sertifiseringsordning for tannleger som en naturlig del av utviklingen.

NDC holder til på Haslum i Bærum og er dermed fortsatt samboer med NIOM. Kundene befinner seg i 26 land, så her er det snakk om internasjonal virksomhet, helt på linje med Det Norske Veritas. Mye av reisevirksomheten er det Roy Holland selv som står for. Nå vil han i gang med sertifisering av tannleger, og da må vi spørre om hva det kommer til å innebære?

Roy Holland i NDC synes det er naturlig å tenke seg en fremtidig sertifiseringsordning for tannleger.

– Det kommer ikke til å bety noen stor forandring for tannlegene. Forskriften sier allerede at alle som har sitt virke innenfor helsevesenet, skal ha et internkontrollsystem, og det er ikke så mye som skal legges oppå det eksisterende, for tannlegene har det som trengs for å oppnå å få en fullgod sertifisering av virksomheten sin. Dette kan vi lage et opplegg for ved å benytte 9001-standarden, som er blitt mye mer fleksibel de siste årene. Det er ingen problemer knyttet til å benytte den i forhold til tannlegekontorer, som i utgangspunktet er enkle bedrifter. Noen sykehus, som er langt mer kompliserte, er allerede sertifisert, så hvorfor ikke tannlegene?

– Hva med legene. Sertifiserer de seg?

– Ikke foreløpig. Men det kommer helt sikkert. Kanskje tannlegene kan være først ute for en gangs skyld?

– Hva vil poenget med denne sertifiseringen være?

– Vi får etter hvert et helsevesen med en betydelig privat komponent. Slik har det i og for seg vært for tannlegene hele tiden. Det betyr at det er et behov for ettersyn og kontroll, der som i offentlig sektor, noe som igjen gir samfunnet en større grad av sikkerhet. Hundre prosent sikkerhet får man aldri, men med tilstrekkelige kvalitetsrutiner og kontroll med disse, blir risikoen minimalisert til et nivå som er akseptabelt. Med en sertifisering av rutinene vil tannlegene være sikret at de har sine ting i orden. Å være sertifisert vil være et kvalitetsstempel og noe man kan signalisere ut til pasientene. Og ikke bare det: for å kunne møte problemer gjelder det å ha det ryddig i eget hus. Da er man langt på vei. Dette er også tilbakemeldin-

gen vi får fra tannteknikere vi har sertifisert. De sier at de har fått en enklere hverdag.

– Er alle norske tannteknikere sertifisert?

– Nei, av de mellom 350 og 400 tannteknikerne som opererer i Norge, er rundt ti prosent sertifisert i dag. Stadig kommer noen til, men det er et relativt lite antall som sertifiseres hvert år. Det går langsomt. Foreløpig.

– Hvordan er det i andre land, er det noen som har begynt med sertifisering av tannleger?

– Ja, jeg vet at de har begynt i Tyskland, men jeg kjenner ikke så mye til erfaringene derfra.

– Hovedvirksomheten til NDC er CE-merking. Hva er det, egentlig?

– CE-merking er en sertifisering av produkter. Et CE-merke betyr at produktet har en kvalitet som tilfredsstiller kravet i direktivet. Men utover å si at produktet tilfredsstiller grunnkravet, er ikke en CE-merking noe kvalitetsstempel, slik mange tror. Skjønt, det har hendt at vi har måttet avvise å CE-merke enkelte produkter, fordi de ikke tilfredsstiller kravene. Jeg trekker ofte en parallell til bilmerker. Det er noe de fleste kjenner til. Der er det noen merker som er ansett å ha høy kvalitet, som Rolls Royce, Mercedes og BMW, mens andre ikke er kjent for å være så gode, som for eksempel Lada. Men alle er typegodkjent som bil. Slik er det med CE-merkingen også. Det er en slags typegodkjenning.

– Og nå vil du altså typegodkjenne tannlegene på samme måte, ved å sertifisere rutinene deres?

– Ja. Vi sertifiserer allerede utstyret deres, og dem som produserer og leverer både det og tannteknikertjenester. Hvorfor skulle vi ikke sertifisere det som er kjerneledet i virksomheten, avslutter Roy Holland spørrende.

Tekst og foto: Ellen Beate Dyvi